

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **M. K.**, nar. X
bytem X
zastoupena Mgr. Štěpánem Ciprýnem, LL.M, advokátem
se sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25/1292, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 5. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení,

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), a § 90 odst. 1 písm. c) první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) změněno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 11. 2023, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že se žalobkyni podle ustanovení § 41 odst. 3 a § 56 odst. 1 písm. c), e) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) od 14. 12. 2023 snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

Invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně činí 9 834 Kč.

Podle nařízení vlády č. 286/2023 Sb. činí od 1. 1. 2024 výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně 10 194 Kč měsíčně.

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. snížil žalobkyni výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně činí 7 902 Kč.

II. Podstatný obsah žaloby

3. Žalobkyně předně zrekapitulovala průběh řízení před žalovanou.
4. Poté žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nesprávné, neboť bylo založeno na posudku, v němž byla nesprávně stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, ačkoli v mezidobí došlo spíše ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně.
5. Podle žalobkyně se odůvodnění napadeného rozhodnutí míjí s obsahem správního spisu a skutkovým stavem, když v něm žalovaná za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s největším dopadem na pokles pracovní schopnosti označila X po komplexní léčbě X. Žalobkyně přitom žádnou takovou léčbu nikdy neabsolvovala a příčina jejích zdravotních obtíží je zcela odlišná. Tento chybný závěr podle žalobkyně sám o sobě zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
6. Žalobkyně také namítala, že z napadeného rozhodnutí nelze dovodit, na základě čeho žalovaná dospěla k závěru o zlepšení zdravotního stavu žalobkyně oproti době v letech 2017-2025, kdy jí byla opakovaně přiznávána invalidita třetího stupně.
7. Podle žalobkyně posudkový lékař žalované rovněž nepřihlédl ve svém posudku k dalším komorbiditám, kterými žalobkyně rovněž trpí, a neupravil adekvátně tomu míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně.
8. Závěrem žalobkyně shrnula, že žalovaná nesprávně posoudila její zdravotní stav, který se od posledního posuzování naopak zhoršil, protože nelze uzavřít, že by se míra poklesu pracovní schopnosti snížila. Žalovaná ani posudkový lékař neprovedli přímé osobní vyšetření žalobce, ale vyšli z předložené lékařské dokumentace, přičemž z rozsáhlé lékařské dokumentace doložené žalobkyní k podaným námitkám učinili zcela chybný

závěr o zlepšení zdravotního stavu žalobkyně, ačkoli tato dokumentace indikuje závěr opačný.

9. Žalobkyně měla tedy za to, že napadeným rozhodnutím byla zkrácena na svých právech, proto navrhla, aby je soud zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

10. Žalovaná ve svém vyjádření zrekapitulovala námitky žalobkyně a podrobně shrnula průběh správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, a platnou právní úpravu.
11. K žalobním námitkám pak uvedla, že neshledala proběhlé řízení za nesprávné, posudkové řízení za neobjektivní, nebylo zjištěno žádné pochybení při vyhotovení podkladového posudku. Rozhodnutí o námitkách je dostatečně odůvodněno, jsou uvedeny a konkretizovány všechny lékařské zprávy, včetně nových doložených zpráv k řízení o námitkách, z nichž ČSSZ vycházela, jakož i posudková rozvaha, zdravotní dokumentace byla pro posouzení a vyhotovení posudku zcela dostačující, závěr posudku vycházející z objektivně zjištěného zdravotního stavu byl převzat do odůvodnění rozhodnutí o námitkách, posouzení proběhlo dle platné vyhlášky o invaliditě a v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr.
12. Vzhledem k nesouhlasu žalobkyně s posouzením jejího zdravotního stavu navrhla žalovaná, aby soud požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“) o vydání posudku, kterým posoudí zdravotní stav, pracovní schopnosti a stupeň invalidity žalobkyně podle platné právní úpravy.
13. Za současného stavu nelze podle žalované žalobě vyhovět, a proto navrhla její zamítnutí jako nedůvodné.

IV. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
15. Dne 10. 10. 2023 žalovaná prostřednictvím posuzujícího lékaře posoudila zdravotní stav žalobkyně. Podle jeho posudku ze dne míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila 40 % a žalobkyně je tudíž invalidní pro invaliditu prvního stupně. Nato žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí, kterým snížila žalobkyni výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně
16. Proti tomuto rozhodnutí si žalobkyně podala námitky.

17. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 27. 3. 2024, č. j. LPS/2024/67-NR-UST_CSSZ, vypracovaném Institutem posuzování zdravotního stavu žalované dospěla posuzující lékařka MUDr. D. H. k závěru, že se u žalobkyně jedná o pokles pracovní schopnosti o 50 %. Posuzující lékařka shledala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti jsou bolesti X coby zdravotní postižení podle kapitoly XV – Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích, oddíl A – Postižení hlavy, krku, těla, položky 2c – těžké funkční poruchy po úrazech orofaciální oblasti přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, které odpovídá míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50 - 70 %. Posudková lékařka přitom konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně stanovila na 50 % s tím, že závažnost zdravotního postižení žalobkyně neodpovídá horní hranici stanoveného procentního rozpětí. Datum změny stupně invalidity žalobkyně pak stanovila od 10. 10. 2023.
18. Na základě posudku o invaliditě v rámci námitkového řízení pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí, ve kterém se opřela o závěry a odůvodnění shora uvedeného posudku pro účely námitkového řízení a rozhodla tak, jak je uvedeno v bodě 1.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom po projednání věci, ke kterému nařídil jednání s ohledem na potřebu provést důkaz přinejmenším posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
20. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
21. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.
22. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. V případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
23. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že pojištěnec ve věku žalobkyně má nárok na invalidní důchod za současného splnění dvou podmínek, a sice že se stane invalidní a zároveň získá potřebnou dobu pojištění. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal, popř. zůstal, invalidním a v jakém stupni. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je tak závislé především na odborném

lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.

24. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
25. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
26. V projednávaném případě žalobkyně zpochybňovala závěry posudkových lékařů žalované ohledně míry poklesu její pracovní schopnosti, ze kterých vycházela žalovaná. S ohledem na to a s přihlédnutím k procesním návrhům stran soud nechal vypracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která soudu nakonec předložila řádný posudek ze dne 7. 10. 2024, ev. č. SZ/2024/1692-PH-3 (dále jen „**posudek MPSV**“). Posudek MPSV pak soud provedl jako důkaz při jednání, když sám není oprávněn zdravotní stav žalobkyně zkoumat, neboť nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především.
27. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předseda komise: MUDr. J. B., další lékař: MUDr. A. S. s odborností neurologie, tajemník: Bc. et Bc. L. J., DiS. Z posudku vyplývá, že žalobkyně při jednání komise byla přítomna, což umožnilo i provedení neurologického vyšetření při jednání přítomným neurologem. Komise při zpracování posudku vyšla zejména z podkladů uvedených souhrnně na str. 2 posudku a dále zvlášť citovaných na str. 2 - 5 posudku, dokumentace ČSSZ (Institutu posuzování zdravotního stavu) a spisu Městského soudu v Praze včetně žaloby.
28. Podle posudku MPSV rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně v době rozhodné pro posouzení je X na X se stavem po opakovaných operačních zákrocích v oblasti X. Posudková komise pak toto zdravotní postižení žalobkyně podřadila pod kapitoly VI – Postižení nervové soustavy, položky 12c – Neuralgie, zejména neuralgie trojklanného nervu v těžké formě se středně těžkým funkčním postižením přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, které odpovídá míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25 - 40 %. Komise MPSV přitom konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně stanovila na 40 %, kterou dále navýšila s ohledem na ostatní onemocnění žalobkyně o dalších 10 % na celkových 50 %.
29. Komise MPSV ve svém posudku na jeho str. 8 odůvodnila, proč posoudila zdravotní stav žalobkyně podle jiné položky přílohy k vyhlášce o invaliditě oproti posuzující lékařce v námitkovém řízení, když svoje hodnocení považovala za lépe vystihující dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Nevyloučila sice teoretickou možnost shodného posouzení, kdy ovšem v takovém případě by míru poklesu pracovní

schopnosti žalobkyně nestanovila na více než 50 %, neboť u žalobkyně neshledala omezení schopnosti mluvení či stigmatizaci na obličeji na úrovni znetvoření obličeje.

30. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20: „*Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“ Dále srovnej rozsudek ze dne 25. 1. 2019, č. j. 8 Ads 138/2017 – 40: „*Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).*”
31. V souladu s tímto rozsudkem soud uvádí, že mu nepřísluší hodnotit posudek Ministerstva práce a sociálních věcí z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudek vychází. Soud může posudek hodnotit pouze z hlediska jeho celistvosti a přesvědčivosti, přitom je nezbytné též posoudit, zda existují jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Soud shledal, že posudek Ministerstva práce a sociálních věcí požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů o tom, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně (resp. že pokles pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dosáhl hranice 50 %), splňuje. Posudková komise objektivně a přesvědčivě zdůvodnila svůj závěr při posouzení procentního poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Komise rozhodovala v řádném složení, kromě předsedy komise, posudkového lékaře, byl členem též lékař z oboru neurologie. Z posudku je také zřejmé, že posudková komise hodnotila veškerou potřebnou zdravotní dokumentaci, kterou měla k dispozici, s tím, že žalobkyně sama neuplatňovala neúplnost dokumentace ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Komise rovněž žalobkyni objektivně vyšetřila při jednání, kterého se žalobkyně zúčastnila. Z posudku rovněž vyplývá, že si posudková komise MPSV byla vědoma námitek žalobkyně.
32. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti závěrů posudku Ministerstva práce a sociálních věcí, neboť se jedná o posudek přesvědčivý, celistvý a úplný, který je v zásadě v souladu s předchozími dvěma závěry posudkových lékařů v daném správním řízení. V rámci ústního jednání tento posudek provedl k důkazu o míře poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Z jednání také nevyplynuly žádné podstatné skutečnosti, zejména pak takové, které by byly způsobilé zpochybnit závěry posudkové komise.

33. Námitky žalobkyně uplatněné v žalobě tak s ohledem na shora uvedené soud nemohl shledat důvodnými, když se s těmito navíc většinou vypořádal i sám posudek MPSV s ohledem na jejich ponejvíce odborný charakter.
34. Posudková komise MPSV se sice nakonec přiklonila k odlišné rozhodující příčině nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně oproti posuzujícímu lékaři v námitkovém řízení, avšak ve výsledku stanovila stejnou míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, která rovněž odpovídá invaliditě druhého stupně, což je pro posouzení věci rozhodující. Posudková komise MPSV rovněž přihlédla k námitce žalobkyně a zohlednila ve svém hodnocení i její další zdravotní postižení.
35. Soud nepovažuje za důvodnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí založené na tom, že žalovaná na str. 4 napadeného rozhodnutí označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s největším dopadem na pokles pracovní schopnosti X po komplexní léčbě X. S ohledem na předchozí odstavec odůvodnění, další kontext a zejména správně uvedenou položku přílohy k vyhláске o posuzování invalidity je totiž zřejmé, že se v tomto případě jedná chybu v psaní, která nemá vliv na zákonnost ani přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
36. Posuzující lékařka v rámci námitkového řízení ve svém posudku uvedla, proč nepřistoupila oproti přechozím posouzením ke stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně na horní hranici stanoveného rozpětí pro danou položku přílohy k vyhláске o posuzování invalidity. Žalovaná pak nepochybila, pokud ze závěrů posudku v tomto směru vycházela. Ostatně i Posudková komise MPSV ve svém posudku uvedla, že ani v případě hodnocení podle stejné položky přílohy k vyhláске o posuzování invalidity nestanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně na či za hranici potřebnou pro dosažení invalidity třetího stupně.

VI. Závěr a náklady řízení

37. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl podle úst. § 78 odst. 7 s. ř. s.
38. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 12. listopadu 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce